

Theodor Oeseden von   Wilhelm Müller

Disputatio Iuridica De Usucapionibus Et Longi Temporis Praescriptionibus

Rostochi[i]: Typis Heredum Richelianorum, 1615

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn730629856>

Druck   Freier Zugang

Th. v. Oeseden (W. Moller)
R. U. sin 1615.

72
HOVÆ, QUI ÆTERNUM FUIT EST ET
ERIT OMNIA IN OMNIBUS, AUXILIO DE-
VOTE ET HUMILITER IMPLORATO:

DISPUTATIO IURIDICA
DE
SUCAPIONIBUS
ET LONGI TEMPORIS PRÆ-
scriptionibus

QUAM
*sensu Nobilissime Amplissimeq; Iuridica Facul-
tatis in alma Rosarum Academia*

PRÆSIDE
HEODORO AB OESEDEN
Flensburg. Holsato

*lissimis suis politissimisq; Dominis Collegis hora locoq; solitis
examinandam discutiendamq; proponit*

WILHELM MOELLE Hamburg.

Anno à nato Christo 1615.
ROSTOCHI,
Typis Heredum Richelianorum.

72
IEHOVÆ, QUI ÆTERNUM FUIT EST ET
ERIT OMNIA IN OMNIBUS, AUXILIO DE-
VOTE ET HUMILITER IM FLORATO:

DISPUTATIO IURIDICA

DE

USUCAPIONIBUS

ET LONGI TEMPORIS PRÆ-
scriptionibus

QUAM

*Consensu Nobilissimæ Amplissimæq; Iuridicæ Facul-
tatis in alma Rosarum Academia*

PRÆSIDE

THEODORO AB OESEDEN

Flensburg. Holfato

*Nobilissimis suis politissimisq; Dominis Collegis hora locoq; solitis
examinandam discutiendamq; proponit*

WILHELM MOLEEN Hamburg.

Anno à nato Christo 1615.

ROSTOCHI,

Typis Heredum Richelianorum.

DISPUTATIO JURIDICA
DE
USUCAPIONE
ET LONGI TEMPORIS PRE-

DE USUCAPIONIBUS ET LONGI
TEMPORIS PRÆSCRIPTIONIBVS.

THESIS PRIMA.

RErū dominia nanciscimur aut Iure Gentium
aut jure civili, § *singulorum*. *Inst. de rer. divis. l.*
1. de acquirend. rer. dom. Expositis itaque ha-
cenus modis & causis, quibus jure gentium
rerum dominia summatim acquiruntur,
jam tractare incipit, quibus modis jure ci-
vili. Prout hanc continuationem, ipse Imp. in §. *final. supr.*
de usu & habitat. tradit.

II. Ex his primò se offert Usucapio & longi tem-
poris præscriptio. Qua privatâ traditione res alienæ invi-
tis dominis ad nos transferuntur. *Donel. s. comm. 4.* De qua
antequam plura dicantur, prius duæ præmittendæ quæ-
stiones.

III. 1. An inscriptio hujus tit. de Usucapionibus &
longi temporis præscriptionibus sit retinenda, vel cum
aliis veteribus libris legendum de Usucapionibus & longi
temporis possessionibus? Prius affirmamus cum *Donello s.*
com. 4. Diff. Borcholt. ad princ. Instit. de Usucap.

IV. 2. An hic modus acquirendi ab æquitate civili
contra æquitatem naturalem, bono tamen publico sit in-
troducendus? Affirmamus. *p. l. 206. de reg. jur. p. l. 1. ff. h. t. & Ac-*
curs. ad §. 1. Inst. de jur. nat. gent. & civ. Emil Ferret. ad l. 3. h.
e. n. 12. Diff. Gulcken. in tractat. de Usucap. part. 1. cap. 1. Don. s.
com. 30.

V. Differentia inter Usucapionem & Prescriptionem hodie sublata, adeo ut quod in Usucapione obtinebat ad Prescriptionem sit translatum: & contra. *l. unica C. de Usucap. transf.*

VI. Nec differunt, quemadmodum. Interpp. non, nulli volunt in eo, quod Usucapio sit rerum mobilium, Prescriptio vero immobilium *per pr. Inst. h. t. Donel. s. com. 4. Duar. ad tit. de Usucap. c. 1. & s. Diss. Schneidew. ad pr. n. 9. & Glos. ibid.*

VII. Definitur Usucapio à Modestino, quod sit adjectio domini, per continuationem possessionis temporis lege definiti. *l. 3. ff. de Usucap.*

VIII. De genere hujus definitionis inter Dd. non convenit. Cujac. *ad l. 3. h. t. & in fragmen. Ulpian. t. 19.* Hotom. hic Duaren. *ad c. 1. de Usucap. pro verbo adjectionis* substituunt verbum, *adeptionis*, eo quod Ulp. in fragm. *tit. 19 § 7.* Usucapionem adeptionem definiat. Deinde quod verbum capere, unde Usucapio denominatur, non significat adjectionem, sed adeptionem *l. aliud est 71. de Verbor. signif.*

IX. At cum nulla sit necessitas, ut à vulgata & recepta lectione recedamus, merito adductum genus à Modestino retinemus, per ea quæ adducit *Donel. s. com. 5.* Interim non negamus quod Usucapio sit etiam adeptio domini, ut *Obrecht. diss. de Usucap. th. 23. & seqq. Vult. in Iurisp. Rom. 71. n. 2.*

10. Tria sunt quæ Usucapionem perficiunt, Titulus possidentis, ejusdem bona fides, & continua per statutum tempus possessio.

XI. Titulus in hac materia causam possidendi denotat. *l. 1. ff. pro suo. l. 3. §. 4. de acquirend. possess.* Hic titulus debet esse Justus, *pr. h. t. Donel. s. com. 4.* ut est emptio, donatio,

tio, dotis datio, transactio, iudicatum, noxæ deditio, hereditatis delatio legatum, solutio titulus pro suo &c. de quibus agitur. *Inst. de acquir. vel amitend. poss.* Quare si iustus titulus possidendi deest, Usucapio procedere non potest, nec dominum acquiri. l. 24. C. de Rei vindicat.

Tit. 3. 4. ff.

XII. Sic etiam si quis iustam causam possidendi habeat, non tamen idoneam ad dominium transferendum, nihil ad usucapionem proderit, quantumvis diuturna fuerit illa possessio. l. 24. C. de R. V. Cujus exempla sunt in re pignori data. l. pignori 13. in pr. h. t. Re conducta l. 2. l. 7. C. de prescript. 30. ann. l. 1. C. de Usucap. Re commodata. l. 8. cum seq. ff. Commodat. l. 2. §. quod vulgo. ff. pro hered. Re deposita. d. §. quod vulgo. In re Ususfructus nomine possessa. l. 8. C. de Usufr. In re quam quis emphiteutico jure possidet l. 7. §. fin. ff. de Prescript. 30. Ann.

XIII. Hic tenendum, quod error falsæ causæ vel Tituli Usucapionem non pariat, veluti si quis pro donato possideat, cum ei donationis causa res tradita non sit, vel si quis emptum existimat, cum non emerit. §. error falsæ causæ. Inst. de Usucap. l. fin. C. de Usucap. pro donat. Si quis tamen errore facti causam subesse putet, ut si quis à furioso emerit, quem furere ignoret, usucapio procedit, & publiciana competit. l. 7. §. Marcellus. ff. de Publician action. Donel. s. comm. 15. & ad §. namq. si cuj. Inst. de action. Ibidemq. Harprecht. Diss. Cujac. in l. 2. ff. pro emptor.

XIV. Non sufficit ad Usucapionem, si quis vel maxime bono titulo possideat, nisi etiam BONA FIDE rem accepit. §. sed aliquando & tot. tit. Inst. h. t. l. 2. ff. pro emptor. Separata enim est causa possessionis & Usucapionis: Nam verè dicitur emissè, etiamsi mala fide, quemadmodum qui sciens alienam rem emit, pro emptore possidet, licet non usucapiat, d. l. 2. §. 1. ff. pro emptor.

A 3

XV. Dici-

XV. Dicitur autem Bonæ fidei possessor, qui rem à non domino, quem dominum esse vel saltem dominij transferendi potestatem habere, credidit bona fide & iusta causa accepit, ut puta titulo emptionis, donationis &c. *pr. Inst. h. t.* Is etiam bonæ fidei possessor est, qui autore iudice possidet. *l. 137. ff. d. R. l. 11. de acquir. possess.*

XVI. Qui itaque de jure suo dubitat, bonæ fidei possessor non est. *Goddeus ad l. 109. de V. S. num. 3. Gilcken. ad §. si quis à non domino. Inst. de rer. divis. n. 6. & 7. Diff. Hænon. disp. 6. th. 7. Hackelm. Illust. disp. 20. th. 17. & propterea Usucapio ei non procedit, Argum. h. pr. Godd. d. loc. Forster. bieth. 5. Diff. Treutler. part. 2. disp. 22. th. 6. lit. C.*

XVII. Nec est malæ fidei possessor, cum is malæ fidei possessor dicatur, qui novit & intelligit, rem quam possidet non esse suam, eamque accepisse ab eo, qui nec Dominus fuit, nec jus eam ab alienandi habuit, §. 2. *versicul. quod autem Inst. de Usucap. c. final. X. de prescript.* Deinde quia mala fides non est sine malitia, fraude, fallacia, & simulatione. At dubitatio his omnibus vacat.

XVIII. Sed tertium eum constituere inter bonæ fidei & malæ fidei possessorem statuo cum Gilcken *in d. §. si quis à non domino 35. n. 7. & seqq. Fach. 1. contrav. 65. & Emil. Ferrst. ad l. t. h. t. Diff. Goedd. loc. supr. citato n. 3. Forst. in tract. Iustin. part. 1. disp. 9. th. 5.*

XIX. De eo quoque dubitari solet, qui in jure errat, utrum ad bonæ fidei, vel malæ fidei, possessorem referri debeat? Nos eum ad bonæ fidei possessorem referimus. Quia errans, quantumvis in jure non intelligit se rem alienam possidere, sed putat, & credit, rem suam esse, quamvis hoc ex errore. *Goedd. ad d. l. n. 4. & seqq. Vasquius. 2. controversi. 78. num. 19. Arum in exercit. disp. 6 th. 6. Hænon. disp. 6. th. 8. Diff. Harprecht. ad §. si quis à non dom. Inst. de R. D. n. 44. & seqq.*

XX. Bona

XX. Bona fides possidentis in emptione duobus temporibus exigitur, Emptionis & traditionis tempore. *l. si existimans 48. ff. de Usucap. & Usurp Cujac. ad l. si aliena. d. t. l. sed et si res 7. §. fin. ff. de publician. in rem act.* In Stipulationibus ea traditionis tantum tempore exigitur, cujus differentia hæc est causa, quod salva fide scientes rem alienam emere non possimus, stipulari autem possumus, *l. si qui pro empt. 15. §. pen. l. iusto 44 §. et si 2 ff. de Usuc. & Usurp.*

XXI. Sufficit igitur bonam fidem ab initio inchoatæ præscriptionis adfuisse, nec mala fides superveniens usucapionem semel ceptam interrumpit, *§. diutina. I. h. t. l. 2. in pr. l. penult. pro empt.* Quanquam jure canonico, (quod in Camera approbatum est, teste Mynsing. 4. *Observ. 6. Gail. 2. observ. 18.*) in omni præscriptione & per totum, quo durat tempus, bona fides requiratur, nisi aliud statuto loci, sit cautum, prout de jure Saxonico allegata juris Canonici dispositio non attenditur, sed solum possessio continui temporis inspicitur referente Wesembec. in *paratit. de Usucap. n. 11. & in addit. ad Schneidevv. circa pr. h. t.*

XXII. Tertio requiritur ad usucapionem possessio continua per statutum tempus, ut refert Modestinus in *d. l. 3. ff. d. Usuc. & Usurp.* cum Usucapio sine possessione nullo modo procedat. *l. 25. ff. d. t.*

XXIII. Verum cum possessio sit duplex; alia naturalis alia civilis; Illa consistit in corpore affectione quidē rem habendi, sed citra jus & affectionem dominii Hæc in jure cum animo & affectione dominij *l. i. C. de acquir. poss. Vult. ad princip. Inst. de interdict. n. 9.*

XXIV. Hinc constat solam possessionē civilem ad usucapionem proficere, solam naturalem, nunquam. *§. 4. Inst. per quas person. nob. acquir. junct. l. 12. ff. de acquir. possess. Gilken. in tract. de præscript & usucap. part. 2. memb. 3. c. 2.*

XX V. Debet autē hac possessio esse continua, non interrupta. *l. 2. h. t.* Interrumpitur vel naturaliter vel civiliter. Naturaliter cum is qui possidebat, rem amittit, veluti cum quis de possessione vi deicitur, vel alicui res mobilis eripitur, quo casu non tantum adversus eum, qui eripuit, rumpitur, sed adversus omnes. Nec eo casu quidquam interest, qui usurpaverit, dominus sit nec ne. *l. 5. ff. h. t.*

XX V I. Civiliter litis contestatione, si condemnatio secuta fuerit. *l. 10. C. de acquirend. vel amittend. possess. l. 26. C. de Rei vindicat Cujac. ad l. 2. § si rem alienam ff pro emptor.* & Libelli oblatione præsidi facta, cum possessor conveniri, & interpellari non potest, eo quod vel absens sit, vel infans, aut furore laboret, nec tutorem vel curatorem habet, vel in magna potestate constitutus. *l. 2. C. de annal except. Cujac. ad d. l. 2. in fin ff pro emptor. & in paratit. C. quand. libel. Princ. datur Donell. s. comm. 21. Boerius class. 5. disp. 22. th. 33.* Cæterum continua possessio non dicitur solum, quæ penes unum & eundem semper fuit, sed etiam quæ ab uno ad alium legitime transfertur. *§ Diutina. Inst. h. t. l. 20. ff. eod.*

XX V I I. Probatur continua possessio actibus possessoriiis singulorum annorum, veluti satione, aratione, cultura, fructuum collectione. *argument. l. quumvis. § si condutor l. qui universas § quod. per Colonum. ff. de acquirend. vel amittend. possess.* Mercedis pensionisve perceptione, non etiam aliis rebus, quæ etiam non Domini faciunt. Si probatum fuerit possessionis initium continua possessio creditur. *l. 16. ubi Gloss. C. de probat. maximè cum possidere reperitur, nisi contrarium, probetur. Thom. Cormerius in C. de usucap. pag. mihi 69. n. 63.*

XX X V I I I. Quod attinet Tempus Usucapioni præfinitum: olim res mobilis anno ubiq; uno, immobilis biennio

biennio tantum in Italico solo praescribatur. Sed ne domini maturius suis rebus defraudentur, neq; certo loco hoc beneficium concludatur, ideo novam constitutionem fecit Justinianus qua dispositum, ut res mobiles triennio, immobiles per longi temporis possessionem, id est inter praesentes decennio, inter absentes viginti annis Usucapi possint. *princ. Inst. h. t. l. Unica. C. de Usucap. transform.* praesentes autem & absentes non civitate sed provinciâ lex aestimat. *d. l. unica. & l. ult. C. de prescript. long. temp.* Hodie tamen eos esse praesentes volunt, qui sub eadem, sunt praefectura, vel qui eundem habent iudicem. *Gloss. & Dd. ad d. l. ult. C. d. t. Budau ad l. si in aliam 7. ff. de offic. Praef.*

XXIX. Quod tempus non à momento ad momentum, neq; ab hora ad horam, sed à die in diem computamus. Ideoq; qui hora 6. diei Calendar. Ianuar. possidere cepit, hora 6. noctis pridie Calendar. Ianuar. implevisse Vsucapionem dicit Vlpianus *in l. 6. & seq. de Usucap.*

XXX. Tantum de requisitis Vsucapionis & Praescriptionis, videamus nunc qui possunt Vsucapere. Possunt autem omnes Vsucapere qui Dominium acquirere & possidere possunt. Quia usucapio dominium rei per Vsum & possessionem adjicit. *l. 3. ff. h. t. Ut paterfam. l. 4. ff. h. t. Filiusfam. maxime castrensia & quasi castrensia bona. In his enim habetur pro patrefam. l. 2. ff. ad SC. Maced. Pupillus, etiam sine tutore, dummodo intellectum habeat, & animus ei sit possidendi l. 32. § 22. de acquir. possess. l. § 2. ff. de Usuc. & Usurp. Furiosus, qui ante furorem coepit possidere. d. l. 4. § 1. ff. h. t. Idem de prodigo statuo, cum non sit furioso absimilis. argumento l. 6. de V. O. l. 40. ff. de R. J. l. 1. ff. de curat. furios. Miles. d. l. 4. § 1. h. t. Infantes*

B

tutore

autore autore recte Usucapiunt. l. 32. § 2. ff. de acquirend. posses.

XXXI. Videndum jam quæ res usucapi possunt, vel non, possunt autem Usucapi res tam corporales, quam incorporales, tam mobiles, quam immobiles. *princ. Inst. b. t. l. unica. C. de usucap. transf.* Nisi lege vel natura prohibeantur.

XXXII. Natura prohibentur Usucapi res à flumine vel mari occupatæ; quia possideri ea loca non possunt. l. 3. §. 17. de acquir. posses. quod tamen ita intelligendum, si inundatio sit diuturna & longæva. *Gothofred in not. ad l. 36. §. 3.*

XXXIII. Lege prohibentur Usucapi res vel generatim vel speciatim: Generatim prohibentur omnes quæ possideri non possunt. Nam sine possessione, ut diximus, Usucapio non procedit. l. 25. ff. b. t.

XXXIV. Hinc primò quæritur de servitutibus, quia non habent certam & continuam possessionem, ut dicitur in l. 14. ff. d. servitut. An præscriptione & usucapione acquiri possint? Resp. longo tempore & diuturno usu acquiri posse. *per l. 10. ff. si servit. vind. l. 1. in fin. ff. d. aqua pluvis arcend. l. 1. §. 2. C. de servit. & aqua. l. final. in fin. C. de præscript. long. temp. Donell. 11. com. 11. Duar. 1. disp. 34. Diss. Faber 19 Conject. 9. to. 11. Coras. ad l. 14. ff. de servitut.*

XXXV. Hic etiam quæri potest de feudo: Cum inter res incorporales referatur, nihilq; aliud sit quam jus utendi fruendi. *Niel. disp. feud. 1. th. 6. lit. B. an præscriptione & usucapione acquiratur? Triginta annorum spatium usucapi posse affirmamus, per text. in 2. feud. 9. § 1. & 2. 2. feud. 26. §. si quis. 2. feud. 87. ubi Gothofred. in not. Mynsing. 8. observ. 23. Niel. 8. disp. feud. th. 6. Hartm. Pistor part. 2. quest. 3. num. 10.*

XXXVI. Se-

XXXVI. Secundo generaliter prohibentur usucapi res omnes, quæ verantur alienari; Quia Usucapio est species alienationis. *l. 28. ff. de V. S.* ideoq; lex quæ rei inhibet alienationem, ad usucapionem quoq; pertinebit *l. 48. ff. de acquirend. rer. dom. l. 1. ff. de reb. eor. qui sub tutel. sunt l. 2. de Usucap. pro Emptor.* Nec interest lege vel testamento alienatio sit prohibita. *d. l. 2. d. t.*

XXXVII. Speciatim usucapi prohibentur res fisci § 4. in fin. *Inst. h. t. l. 2. com. de usuc. l. 1. C. de quadrienn. prescript. l. 18. 24. § fin. ff. h. t. l. 45. ff. eod. l. 4. C. de prescript. trigint. vel quadrag. annor.* Bona tamen vacantia, fisco nondum nunciata, bonæ fidei emptori tradita, usucapi possunt *d. § 4. Inst. h. t.*

XXXVIII. Ad harum exemplum res principis, quæ in cuiusq; principis privato sunt patrimonio, & ideo privata substantia Principis, res dominicæ, itemq; patrimoniales appellantur. *l. penult. & ult. C. de fundo patrim. usucapi non possunt, quia favore principis earum usucapio inhibetur. toto tit. ne rei dominicæ vel temp. vindic. &c. Donell. s. com. 24.*

XXXIX. Inhabiles quoque censentur res meræ facultatis, quæ in mera facultate & libero arbitrio consistunt. *l. 2. ff. d. via publ. Wesenb. in parit. n. 10. h. t. Gail. 2. observ. 18. n. 4.* Cujus exemplum est in Feud. Ubi licet Vasallus per longissimum temporis spatium nulla præstitisset Domino servitia, exinde tamen libertatem serviendi non præscripsit. Aliud exemplum, est quod licet quis per multos annos ad alicujus molam molendi gratia accesserit, ob id tamen cogi non possit, ut porro illuc eat, nisi forsan prohibitioni sibi factæ acquievisset, & per legitimum præscriptionis tempus ad eandem molam perrexerit. Deniq; hujus rei elegans exemplum consistit in pignoris relutione, quæ

cum sit meræ facultatis, debitor etiam post triginta annos creditori pecuniam offerre & pignus reluere potest. *per tradit. à Gail. 2. observ. 18. Mynsing. t. observ. 16. Cujac. in l. pignori 13. ff. de usucap. Qui de hac quæst. videndi.*

XL. Movetur hic & illa quæstio, an pacto de retro vendendo præscribi triginta vel 40 annis possit? *Negat. placet. per ea quæ adducunt Mynsing. & Gail. dict. loc.*

XLI. Præscribi etiam nequeunt res commercio hominum exemptæ, ut sunt res sacræ, religiosæ, publicæ, liber homo. § *sed aliquando t. Inst. h. t. l. 9. 45. ff. h. t. l. 40. § 1. ff. de acquirend. poss. Bronckhorst. cent. 4. observ. 3. Sacra & religiosæ res ab hostibus captæ, sacræ & religiosæ esse desinunt, ideoq; hoc casu usucapi possunt. l. 36. ff. de religiof. & sumpt. fun.*

XLII. Prohibetur quoq; fundus dotalis. l. 3. C. de præscript. long. temp. quia alienari nequit. l. 1. 2. 3. 4. ff. de fund. dotal. *Donel. 9. com. 10. Pupillares etiam res, quæ tempore non consumuntur, non possunt usucapi. l. 48. ff. de acquirend. rer. dom. l. 3. C. de præscript. quod tam de mobilibus quam immobilibus exaudiendum l. final. C. in quib. caus. l. unic. C. si advers. usuc. Donel. 5. com. 23. Diff. Robert. 1. animadvers. 24. & in notis ad Mercator. adeo quidem, ut nec incipiat contra pupillum, nec cōtinuetur l. 3. C. de præscript. 30. vel 40. annor.*

XLIII. Nec bona adventitia filijsfam. usucapi possunt, quia alienari prohibentur. l. 1. § ult. C. de annal. except. Quod idem intelligendum de ijs adventitijs, quæ patri non acquiruntur.

XLIV. Deniq; nec contra illos, qui legitimè impediuntur quo minus agere possunt, ut furiosum, prodigum, infantem, pupillum & reip. causâ absentem, militem, ab hostibus captum, currit præscriptio. Contra quos tamen sublato

sublato impedimento præscribitur. l. 3. l. 7. C. de præscript.
30. vel 40. annor. Treutl. part. 2. disput. 22. th. 3. lit. P.

XLV. Odio possessorum prohibentur r. res furtivæ.
Lege XII. tab. & lege Attilia. §. 2. Inst. h. t. l. 4. §. 6. l. 24.
ff. de Usucap. Hoc loco moveri solet quæstio, num partus
ancillæ furtivæ usucapi possit? Affirm. dummodo con-
ceptus & natus sit apud bonæ fidei possessorem. l. si aliena
10. §. fin. l. 33. in pr. ff. de usucap. l. 48. §. 5. ff. de furt. l. 11. §. 2. ff. de
Public. act. l. 3. C. de Usucap. pro emptor.

XLVI. Idem obtinere puto de partu ejus ancillæ,
quam servus à se surreptam domino pro libertate dedit,
ut nempe & hic, bonâ fide apud dominum conceptus &
editus usucapi possit. per text. in l. 9. & 10. ff. pro emptor. Diff.
Donel. s. com. 25. Geed. ad l. 26. ff. V. S. n. 10.

XLVII. Aliud statuitur in fætu pecudum furtiva-
rum. Statim enim, quam primum editus est fætus, acquiri-
tur pleno jure bonæ fidei possessori, sicut cæteri fructus
ejus industria producti. l. 25. ff. de usucap. §. in pecudum. Inst.
de rer. divis. At quod jam alicujus factum id amplius per
Usucapionem ejus fieri non potest. §. sic itaq; discretis. Inst.
de actionib.

XLVIII. Rectè etiam hic quæritur, an pignus quod
creditori à debitore surreptum & extraneo venditum est,
usucapi possit? Negamus. per l. fin. ff. h. t. l. 6. C. de Usucap.
pro empt. Cujac. ad l. 4. §. si rem. ff. h. t. Diff. Donel. s.
com. 28.

XLIX. 2. Vi possessæ odio possessorum prohiben-
tur lege Julia & Plautia usucapi. §. 2. Inst. h. t. l. 4. §. 22.
ff. eod. Vi possidere dicimus eum, qui veterem posses-
sorem dejecit, & possessionem acquisitam ipse occupat. l. 1.
§. vi possidere. ff. de vi & vi armata. Duo hic exiguntur,
Dejectio & occupatio, id est, ut idem dejecerit veterem

possessorem, & eo dejecto possessionem occupavit: alterum si deest, res non dicitur vi possessa. *Donel. s. com. 27.*

L. Hujus generis quoque sunt res Præsidi vel Proconsuli donatae contra Legem Juliam repetundarum, quae & odio possessorum praescribi prohibentur. *l. 48. in pr. de acquirend. rer. dom. l. 8. ff. ad leg. Juliam repetund.*

LI. Quod dictum est de rebus furtivis, vi possessis, rebus Præsidi datis, haecenus verum est, nisi vitium fuerit purgatum, quod fit si res in domini vel possessoris prioris potestatem redijt. *l. 4. §. 6. & seqq. ff. de usucap. & usurp.*

LII. Effectus usucapionis in eo potissimum consistit, quod dominium in possessorem transferat, & quidem plenum & directum. *pr. Inst. h. t. l. 20. C. de pact. l. 3. ff. de Usucap. l. Unica. C. de usucap. transform. Cor. f. ad l. 14. ff. de servitut. num. 12. & seqq. Donel. s. com. 29. & 9. comment. 12. Gilcken. de usucap. part. 1. cap. 3. Duar. de Usucap. cap. 5. Diss. Cont. lib. 1. disput. 10. & 11. Vassq. illustr. quest. lib. 2. c. 54.* Et hoc modo quasitum jure civili dominium ne quidem à principe absque causa auferri potest, argumento *l. 11. ff. de R. J. l. final. C. sentent. resc. non poss. l. 16. C. d. transact. l. 15. de Condict. Inst. l. 35. C. de inoffic. testam. Treutl. part. 2. disput. 22. th. final. lit. b.*

LIII. Parit etiam exceptionem litis finitae, quae litis contestationem impedit. *c. 1. de lit. contestat. in 6. justum titulum inducit, &c. c. de quarta. cap. 1. de praescript. in 6.*

LIV. Quare perfecta & completa usucapione, si cognoverit usucapiens rem alterius fuisse, restituere eam, & à jure suo recedere non tenetur argumento *l. 11. ff. de acquirend. possess. Arumayus in Exercit. 6. thes. 7. Hakelm. illustr. questio. 20. thes. 29. Fachin. 1. contro. 64. Bronch. cent. 4.*

cent. 4. assert. 7. Uultejus ad princ. h. t. num. 4. Connan. 5.
com. 4.

LV. Tantum hac vice de usucapione, & quomodo
res jure civili per usucapionem acquirantur. Coronidis
loco libet quærere, an usucapio & longissimi temporis
præscriptio rescindatur per restitutionem in integrum,
ex capite ignorantia? Negamus. per l. omnes 4. C. de 30.
vel 40. annor. præscript. l. 1. de usucap. l. final. C. de præscript.
long. temp. Facch. 1. controvers. 69. Diss. Gail. 2. ob-
serv. 19. n. 17. Hackelm. illust. quæst.
disput. 3. thes. 25.

SOLI DEO GLORIA.

GULIELMO MOLLER

HAMBURGENSE,

de

USUCAPIONIBUS disputanti:

Quid possit, res si per certi temporis usum
Queratur, precio absq; & nobis adijciatur;
Dum tu sacratis, GVLIELME, ex legibus omni
Conaris studio defendere: nã mihi pulcrum
Laudandumq; opus, ac istis quod competat annis,
Ingenioq; tuo bene-docto, es promere visus.
Perge, animi donis, natalibus, atq; favore
Fortuna, insignis MOLLERE! & PATRIA quondam
Rem credet Tibi, teq; suo maclabit honore,

JOANNES SIMONIUS, Rhet. in alma ad Varnum
Balibicum Acad. P. P. benevolentia
testanda ergò s.

In gratiam Praestantissimi & Doctissimi
Dn. WILHELMI MOLLER/
de praescriptionibus disputantis, commen-
salis & amici mei singularis, hac
Pauca apposuj.

DULCES ANTE OMNIA MUSÆ.

Sunt quos piscipium delectat, quosq; ferarum
Allectat rurestris amor, venarier escas:
Quarit opes alter, quasitis nescius uti:
Multos castra juvant: satius sine sanguine credunt,
Decessisse alij: mare nautis una voluptas:
At meliore luto queis finxit corda Minerva,
His sunt Aonia dulces ante omnia Musæ.
Hinc sale conditum tibi cum sit pectus, & alto
Robore munitum, didicisse fideliter artes
Juraq; Digesti voluisti ritè libelli
MOLLERE, Aonia dulces cui ante omnia Musæ.
Utilitas quanta inde fluat, nunc dicere non est
Utilitas non parva hæc est, quod vivere donent
Post vitam Musæ, dulces cui ante omnia Musæ.

Adam Henrich Penke/
Eq: Megap.

In gratiam Praestantissimi & Doctissimi
Dn. WILHELMI MOERER
de praescriptionibus disputantis, commen-
salis & amici mei singularis, hac
Paucula apposui.

DULCES ANTE OMNIA MUSÆ.

Sunt quos piscipium delectat, quosq; ferarum
Allectat rure stris amor, venarier escas:
Quærit opes alter, quæsitis nescius uti:
Multos castra juvant: satius sine sanguine credi
Decessisse alij: mare nautis una voluptas:
At meliore luto quæcis finxit corda Minerva,
His sunt *Aonia* dulces ante omnia Musæ.
Hinc sale conditum tibi cum sit pectus, & alto
Robore munitum, didicisse fideliter artes
Juraq; Digesti voluisti ritè libelli
MOLLERE, *Aonia* dulces cui ante omnia Mu-
Utilitas quanta inde fluat, nunc dicere non est
Utilitas non parva hæc est, quod vivere donent
Post vitam Musæ, dulces cui ante omnia Musæ

Adam Henrich Penke/
Eq: Megap.

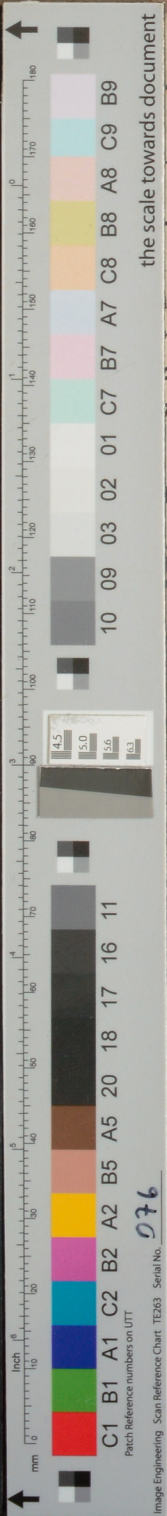

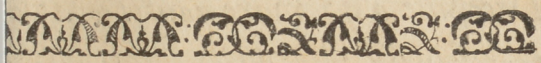

the scale towards document

Jultejus ad princ. h. e. num. 4. Connan. 5.

um hac vice de usucapione, & quomodo
usucapionem acquirantur. Coronidis
e, an usucapio & longissimi temporis
datur per restitutionem in integrum.
tia? Negamus. per l. omnes 4. C. de 30.
ripi l. i. de usucap. l. final. C. de præscript.
ch. i. controvers. 69. Diff. Gail. 2. ob-
n. 17. Hackelm. illust. quæst.
disput. 3. thes. 25.

LI DEO GLORIA.

ELMO MOLLEN

HAMBURGENSE,

de

APIONIBUS disputanti:

osfit, res si per certi temporis usum
atur, precio absq, & nobis adijciatur;
atis, GVLIELME, ex legibus omni
o defendere: nã mihi pulcrum
opus, ac istis quod competat annis,
o bene-docto, es promere visus.
donis, natalibus, atq, favore
ignis MOLLERE! & PATRIA quondam
Tibi, teq, suo mactabit honore,

NES SIMONIUS, Rhet. in alma ad Varnum
Balthicum Acad. P. P. benevolentie
testandæ ergòs.

12